

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1213/2025
01.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Светлане Томић Јокић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Немање Лазаревића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К 112/24 од 08.04.2025. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж1 59/25(2024) од 17.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 01.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Немање Лазаревића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К 112/24 од 08.04.2025. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж1 59/25(2024) од 17.07.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу К 112/24 од 08.04.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 50.000,00 динара. Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка у корист приватног тужиоца и да плати паушални износ у корист буџетских средстава суда, док је приватни тужилац ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Кж1 59/25(2024) од 17.07.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног а пресуда Основног суда у Пожаревцу К 112/24 од 08.04.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Немања Лазаревић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен.

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, али у образложењу захтева, не опредељује конкретно ни једну повреду закона у смислу става 4. члана 485. ЗКП, већ наводи да приватни тужилац није доказао постојање кривичног дела које је окривљеном стављено на терет. Наиме, нејасно је где се окривљени налазио у тренутку упућивања речи обзиром да се у том кључном делу исказ приватног тужиоца и сведока потпуно разликују, јер сведок наводи да је окривљени био близу а приватни тужилац да је био на удаљености које не покривају камере. Бранилац наводи и да је окривљени АА пресудом Прекршајног суда у Пожаревцу Пр.број 1420/24 од 05.05.2025. године ослобођен од одговорности да је дана 08.02.2024. године у свом дворишту реметио јавни ред и мир вређањем ББ, што говори у прилог одбрани окривљеног и потврђује да није извршио кривично дело на штету ББ. На овај начин бранилац окривљеног суштински оспорава утврђено чињенично стање и оцену доказа дату од стране суда, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, те је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА, у овом делу, оценио као недозвољен.

Поред наведеног, бранилац окривљеног истиче и да су разлози дати у образложењу ожалбене одлуке међусобно противречни, на који начин се истиче и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Такође се указује и на повреду одредбе члана 332. став 1. тачка 2) и 424. ЗКП јер су приватном тужиоцу биле познате све околности кривичног дела извршеног на његову штету, па је у оптужном акту и правноснажној пресуди морало бити наведено и конкретно место извршења.

Бранилац у захтеву наводи и да је суд одбио предлог одбране да приватни тужилац достави видео снимак сигурносне камере постављене на његовој кући, на који начин се указује и на повреду одредбе члана 395. ЗКП.

Како битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, повреда одредбе члана 332. став 1. тачка 2), 424. и 395. ЗКП, не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА - адвоката Немање Лазаревића и у овом делу оценио као недозвољеним.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овога решења.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић